

2008-1-18

Stormen: een goddelijk doel

Lezen: 2 Korinthiërs 1,3-11

Tekst: Markus 4:40

Het leven kan zo mooi zijn, maar niet altijd makkelijk. Het kan heel hard zijn, genadeloos, zeggen we ook weleens. Op de levensreis belandden we in stormen. Levensstormen. Ernstige ziekte, de dood van een geliefde, werkeloosheid, onrechtvaardige behandeling op de werkvloer, verstoorde relaties of met jezelf in de knoop zitten. Stormen worden ons niet bespaard.

Ook niet als je gelovig bent. Integendeel. Vorige week hebben we gezien dat God stormen bewust gebruikt of op ons afstuurt. De vraag was toen of je kunt aanvaarden dat God stormen over je beschikt. Dit is natuurlijk een beladen vraag die veel bezwaren, kritiek en 'ja-maars' oproept.

Velen kunnen het maar zo moeilijk begrijpen/aanvaarden dat God stormen op ons af kan sturen. Want God is toch liefde en wil ons toch niet laten lijden? Hij wil toch het goede voor ons?

Als dit laatste waar is, waarom laat God dan stormen toe om over ons heen te komen? Kan dat ooit goed zijn?

Is dat liefde? Een ouder die van zijn kind houdt doet er toch alles aan om het leven zo makkelijk mogelijk te maken? Of niet?

Kun je God dan wel liefdevol en sympathiek noemen?

Kijk maar hoe Jezus met de discipelen in de storm omgaat (Mk 4,35-41). Moet je indenken! Ze bevinden zich in zwaar weer. Het stormt. Onder de mannen in het schip zijn ervaren vissers. Nou, een vissers schrikt, lijkt me, niet zo snel voor een storm. Ze zijn immers wat gewend. Toch? Nu zijn ze bang dat ze zullen vergaan. Verdrinken. Wat te doen? Paniek alom. Logisch toch?

En wat doet Jezus? Hij verwijt hen (vers 40): *"Waarom waren jullie zo bang?" vroeg Jezus. "Hebben jullie nu nog geen vertrouwen in Mij?"*

Als gelovige wil je op Gods steun en begrip kunnen rekenen. Je zit dan echt niet op verwijten te wachten. Daar heb je niets aan. Het is toch normaal om in een storm bang te zijn. Menselijk, toch?

Het helpt ons als we begrijpen waarom Jezus dit zei, als we door hebben wat Gods doel ermee is om stormen op ons af te sturen.

Met deze vraag wilde Jezus hen laten beseffen dat hun vrees voor de storm zondig is en groter is dan hun vertrouwen op zijn macht. Hun geloof in zijn wijsheid en macht had sterker moeten zijn. Ze moesten geloven dat er een Goddelijk doel achter zat.

Hun ervaring in de storm was een laagtepunt in hun geloofsbeleving. Ze waren beschaamd over hun geloof. Maar het leidde weer tot een nieuw hoogtepunt in een nieuw Christus wonder doordat Hij zijn macht en trouw tonen door de storm stil te leggen. De storm leidde dus tot eerbied (v 41). Toen ze in het schip stapten hadden ze niet kunnen vermoeden dat een gewone alledaagse bootreis een nieuwe geloofservaring voor hen zou brengen.

Zo zou je drie doelen voor stormen in onze levens kunnen noemen.

In de **eerste plaats** is het noodzakelijk om ons in de juiste verhouding tot Jezus, onze Here, te brengen (Mk 4,4). Op God te vertrouwen (2 Kor 1,9b-10).

Kort voor deze storm hebben ze de wonderlijke vermeerdering van de broden meegemaakt. Ze werden er niet "verstandig" van. Dus werd deze storm de middel waardoor God hen er bewust van wilde maken dat ze van Hem afhankelijk zijn. Tot in hun ziel toe. Ze moesten hierin leren dat alle uitwendige steun verdwijnt en dat ze onder alle gevaren en stormen hulpeloos zijn en dan juist hun vertrouwen op Hem moeten stellen.

Dat ze goede vissers en sterke roeiers waren, veel kennis van het meer hadden, al hun ervaring waren ontoereikend. Het kon hun niet tegen verdrinking bewaren. Je eigen kunnen helpt (je) niet altijd.

Alleen de Here Jezus was instaat om te doen wat niemand anders kon doen, namelijk de storm stil te maken en hun te redden van ondergang en onrust in hun ziel. De wind en storm luisteren naar Hem, maar het water is ook als een weg waar Hij op loopt.

Ze moesten leren dat God zijn tijd kent en nooit te laat is om de storm te laten bedaren.

De storm liet hun opnieuw belijdenis van hun geloof doen als ze 'bevreesd' zeggen – dat betekent met eerbied, eerbiedige gehoorzaamheid: "*Wie is toch deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?*" (v41). "*U bent werkelijk Gods Zoon!*" (Mt 14.33).

In de eerste plaats leidt het storm tot geloofsbelijdenis. God leidt je door een storm zodat je eerbiedig kunt belijden "*U bent echt God!*"

Het **tweede doel** is om ons voor onze taak in de toekomst te vormen.

Niet lang hierna zou Jezus hen verlaten om gekruisigd te worden en naar zijn Vader terug te keren. Dan zullen de discipelen alleen in de wereld achterblijven en het 'zonder' Hem moeten doen in een wereld die Jezus niet kent en hen zal haten – net als vandaag. In de storm van haat en het zwaar te verduren krijgen in de wereld zal alleen volkomen vertrouwen in de macht en trouw van God je staande kan houden. Onverbiddelijke vertrouwen.

Niet alleen (1) in hun dienstwerk zullen ze/we stormen ervaren, maar ook zouden de discipelen (2) met de nood van het lijdende mensdom te maken krijgen (Mk 6,55-56 – 55: In het hele gebied ontstond een druk komen en gaan van mensen, die zieken op draagbedden meenamen naar elke plaats waarvan ze

hoorden dat hij daar was. Overal waar hij kwam, in dorpen, steden en gehuchten, legden ze de zieken op het plein. Ze smeekten hem of ze ten minste de zoom van zijn kleed mochten aanraken. En iedereen die hem aanraakte, werd gered en genas.)

Voordat ze deze mensen die voor of in de stormen van het leven staan, kunnen wijzen op Jezus die alle stormen beheert en voordat ze het verdriet van de mensen kunnen verminderen, moeten ze zelf eerst de trouwe Jezus in stormen leren kennen en vertrouwen. Ze moesten dus eerst zelf uit eigen ondervinding de nood, diepte, benauwdheid en de omvang van zielenangst leren kennen, zodat ze er medelijden mee kunnen hebben en de troost van Gods Woord kunnen aanbieden (2 Kor 1,4 - Hij troost ons in alle moeilijkheden en hij stelt ons zo in staat anderen in al hun moeilijkheden te troosten met de troost die wij van hem ontvangen).

Ten 1ste brengen stormen ons in de juiste verhouding met God, vertrouwen.

In de 2de plaats vormen stormen ons voor onze taak in de toekomst.

En in de 3de plaats bewaren stormen ons tegen zonden. Nadat Jezus de schare mensen op een wonderlijke manier met 5 brode en 2 visjes heeft gevoed wilden ze Hem koning over hun volk maken. Een aardse en nationale, politieke koning. Hun held. Dat zou een grote zonde zijn. Om te verhinderen dat de discipelen in deze zonde zouden meegaan stuurde Jezus hen de storm in. Hij zou Koning worden alleen via de kruisiging. Stormen zijn er soms bewust, hoewel niet prettig, om je van grotere zonde of een misstap te bewaren. We realiseren ons dit té weinig. God slaat soms bewust deuren voor onze neuzen dicht, die wij als kansen zagen, om ons te beschermen. Lees 2 Kor 1,8-11.

Iedere storm op je levenszee heeft een goddelijk doel. Stormen van innerlijke strijd, teleurstellingen, mislukkingen, verdriet, verlies van iets of iemand.

Daardoor zou God bijvoorbeeld je zelfvertrouwen in Godsvertrouwen kunnen veranderen om de Here beter te leren kennen, om je zonde af te leren, om je als gelovige beter toe te rusten voor je geloofsloopbaan, om smart of het lijden van anderen beter te kunnen begrijpen, om je een goede relatie met God te geven, om een krachtiger getuige van Christus te zijn. Kortom, om God ook, net als de discipelen, in de stormen te eren en je geloofsleven te verrijken.

Met de stormen wil God je niet bedreigen of je leven stuk maken. Dat wil de duivel. God wil je er juist door versterken.

De storm van verdriet over de dood van Lazarus in Jn 11 dood werd voor Martha en Maria ondragelijk. Het werd zoveel ondragelijker door de onverklaar-bare uitstel van de Meester om te komen en hen in hun nood bij te staan. Maar het werd zo beschikt zodat het kon dienen tot heerlijkheid van God (Jn 11,4); tot versterking van het geloof van de discipelen (Jn 11,15), tot openbaring van zijn alwetendheid en almacht (11,14 en 44) en tot bekering van de omstanders (11,45).

Al de stormen hebben het doel om je te leren wat je moet leren en je op de plaats te brengen waar je moet zijn en om iemand van je te maken die God wil dat je bent. God weet welke middelen het beste zijn om zijn koninkrijk te vormen langs de weg van lijden en heiliging (Heb 12,10 - Onze aardse vaders berispten (tuchtigden) ons maar voor korte tijd en naar eigen goeddunken, maar hij berispt (tuchtigt) ons voor onze eigen bestwil, om ons te laten delen in zijn heiligheid.)

De grote kunst van het geloof is om te kunnen geloven dat God een goed doel met de stormen in je leven heeft, ook als je verlies moet lijden. Dan alleen kun je bidden: *"doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede"* (Luk 22,42). Dan kun je met David zeggen: *"Ik zei niets, opende mijn mond niet, want u was het die mij dit alles aandeed"* (Ps 39,10).

Met iedere donkere storm verzekert God zijn wijsheid en heilige bedoelingen. Wanneer God u/je op wegen zou brengen die je zelf nooit zou hebben gekozen fluistert Hij je toe: *"ten goede"* (Rom 8,28).

En wanneer je ooit de veilige haven bereikt en aan het hemelse strand land en je de verrijking en de heiliging in je geestelijk leven merkt, zul je lofzingen: dank U, Here, voor iedere storm in mijn leven op aarde. Ja, "het is goed voor mij dat ik verdrukt ben geweest. Ik weet, Here, dat U mij uit getrouwheid verdrukte" (Ps 119,67, 71,75).

"Wie zijn dat daar in het wit, en waar komen ze vandaan? Dat zijn degenen die uit de grote verschrikkingen gekomen zijn. Ze hebben hun kleren wit gewassen met het bloed van het lam. Daarom staan ze voor Gods troon en zijn ze dag en nacht in zijn tempel om hem te vereren" (Op 21,4).

"Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij" (Op 21,4).

Mag de Heilige Geest u/jou leren, leiden, vervullen met geloof dat God met elke storm in je leven een Goddelijk doel heeft. Mag Hij uw hart en gedachten zacht maken om in de stormen op Hem te vertrouwen.

Amen

18 januari LITURGIE MORGENDIENST

Thema: Stormen: *een goddelijk doel*

Voorganger: ds. A. Jansen

Organist: C. Vrooland

Pianiste: Francisca Groeneveld

Fluitiste: Marjanne Alderden

Zingen: Opwekking 569 – Over al wat leeft

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 27:1

Lezing v.d. Wet

Zingen: Psalm 27:2,7

Gebed

Schriftlezing: 2 Korinthiërs 1.3-11

Zingen: Gezang 182: 1, 6

Kindermoment

Kinderlied: Zoals klei in de hand van een pottenbakker *Kinderen naar de zondagschool

Verkondiging Tekst: Markus 4 : 40

Zingen: Psalm 121

Dankgebed

Collecte

Zingen: Opwekking 542 - God van trouw t

Zegen

* Zoals klei in de hand van de pottenbakker (door Elly en Rikkert Zuiderveld)

1. Zoals klei in de hand van de pottenbakker

Zo ben jij in mijn hand, zegt de Heer;

Zoals klei in de hand van de pottenbakker

Zo maak Ik jou een vat tot mijn eer.

Kneed mij, Here God,

ook als het soms wel eens pijn doet.

Kneed mij, Here God,

U weet precies hoe ik zijn moet.

2. Zoals klei in de hand van de pottenbakker

Zo ben ik in Uw handen, o Heer;

Zoals klei in de hand van de pottenbakker

Zo maakt U mij een vat tot Uw eer.

Kneed mij, Here God,

'k wil mij opnieuw aan U geven,

Kneed mij, Here God,

U maakt iets moois van mijn leven.